

1. ΜΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΩΤΙΑ

Μέσο: ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: . . .20/06/2024 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .20/06/2024

Σελίδα: 7

Innews ΑΕ - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΟΝΕΙΡΟ

ΤΟΥ Π.Κ. ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗ

Μια ελληνική πρωτιά

«**Ε**λλάς το μεγαλείο σου». Η Ελλάδα κατέγραψε μια πρωτιά στις πρόσφατες ευρωεκλογές, που πέρασε κάπως απαρατήρητη από το εγχώριο ακροατήριο. Σύμφωνα λοιπόν με δημοσιεύματα του ευρωπαϊκού Τύπου (Politico, Financial Times, κ.ά.) επί συνόλου 21 μελών για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο που εκλέγει η Ελλάδα, τουλάχιστον τέσσερα που εκλέχθηκαν πρόσφατα περιγράφονται από τα ευρωπαϊκά έντυπα ως «εκκεντρικά», «παράξενα» ή «περίεργα» (kooky, outlandish, weird).

Ποσοστό 19% (κοντά στο ένα πέμπτο δηλαδή). Πρόκειται για την υψηλότερη ποσοστιαία επίδοση στην κατηγορία αυτή. Και άλλες χώρες-μέλη, μεταξύ των οποίων και μεγάλες χώρες - Γερμανία, Ιταλία, Πολωνία κ.ά. - έχουν στείλει εκκεντρικούς εκπροσώπους στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αλλά όχι σε τόσο υψηλό ποσοστό. Ξεχωριστή περίπτωση αυτή της Κύπρου, καθώς από μόνος του ο υποψήφιος που περιγράφεται ως «εκκεντρικός» (Φειδίας) συγκέντρωσε το 20% των ψήφων και εκλέχθηκε βέβαια στην Ευρωβουλή. Το Politico θεωρεί ότι η κατηγορία αυτή των ευρωβουλευτών θα μπορούσε να σχηματίσει μάλιστα πολιτική ομάδα καθώς καλύπτει τον ελάχιστο αριθμό των 23 ευρωβουλευτών που απαιτεί ο κανονισμός του Ευρωκοινοβουλίου.

Η ελληνική πρωτιά (19% επί του συνόλου, αν και με ορισμένα διασταλτικά κριτήρια μπορεί να ανεβαίνει ακόμη περισσότερο) δεν ξέρει κάποιος εάν είναι για γέλια ή για κλάματα. Είναι πάντως θέμα άξιον σοβαρού προβληματισμού. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο οφείλει να εκπροσωπεί όλα τα κοινωνικά στρώματα οπωσδήποτε. Αλλά με αντιπροσώπους που να έχουν ικανότητες και προϋποθέσεις να επιτελέσουν τη δύσκολη αποστολή τους και το έργο τους. Και το 19% των ελλήνων αντιπροσώπων μάλλον δεν φαίνεται σε πρώτη ανάγνωση τουλάχιστον ότι έχει όλες αυτές τις προϋποθέσεις. Αν και αρχι άνδρα και γυναίκα δείχνουσι. Αλλά πάντως η ελληνική πρωτιά θέτει δύο σοβαρά θέματα για προβληματισμό.

Πρώτον, τα κριτήρια με τα οποία οι κομματικές ηγεσίες επιλέγουν τους υποψηφίους για να εκπροσωπήσουν τη χώρα στην Ευρωβουλή. Προφανώς στα κριτήρια δεν συγκαταλέγονται πάντοτε οι προϋποθέσεις ικανότητας αλλά η δημοφιλία και η δυνατότητα προσέλκυσης ψηφοφόρων. Δεύτερον, τα κριτήρια με τα οποία οι πολίτες προχωρούν στις επιλογές των ευρωβουλευτών. Κατά πόσο δηλαδή μελετούν και σε ποιον βαθμό το βιογραφικό του υποψηφίου πριν προχωρήσουν στη σταυροδοσία (αν και θα πρέπει να αναγνωρισθεί ότι στα μεγαλύτερα κόμματα εκλέχθηκαν - και - ορισμένες λαμπρές περιπτώσεις).

Η σημασία των social media στη διαμόρφωση των πολιτικών επιλογών, ο καταλυτικός ρόλος της τηλεόρασης και γενικότερα του επικοινωνιακού συστήματος έχει συζητηθεί εκτεταμένα τόσο στις θετικές όσο και αρνητικές πλευρές τους. Λίγα μπορούν να αλλάξουν στο πεδίο αυτό. Μια λύση θα ήταν η κατάργηση του συστήματος του σταυρού που ισχύει από το 2014 και επιστροφή σε αυτό της λίστας (όπως ίσχυε από το 1981). Αλλά το τίμημα θα είναι να στερηθεί ο πολίτης του δημοκρατικού δικαιώματος της προσωπικής επιλογής ευρωβουλευτών. Ενα μεικτό σύστημα (λίστας και σταυρού) ίσως να ήταν η ενδεδειγμένη ισόρροπη λύση. Αν και τελικά τίποτα δεν μπορεί να αποτρέψει μια εκκεντρική περίπτωση να βρει τον δρόμο της προς την Ευρωβουλή. Αντίφαση της δημοκρατίας. Ηττα της πολιτικής. Ο Πλάτωνας τα είπε. (Θα είχε πάντως ενδιαφέρον μια καταγραφή-αξιολόγηση των μελών και των εθνικών κοινοβουλίων).

Ο καθηγητής Π.Κ. Ιωακειμίδης είναι πρώην πρεσβευτής - σύμβουλος του ΥΠΕΞ και μέλος της συμβουλευτικής επιτροπής του ΕΛΙΑΜΕΠ